Wychodzi raz w tygodniu.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

ROK XXI. Kraków 19-go marca 1938 Numer 10.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEN KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu

Abonament	kwartalny	4 zł
„	półroczny	8 zł
„	roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 40. Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Orzecznictwo Sądowe.

SPRZEDAŻ KOMISOWA

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 listopada 1936 3 K. 1765/36 uznał, że komisant nie staje się właścicielem powierzonego mu towaru odpowiedzialnym za zapłatę ceny kupna za towar i dlatego tak rozpoporządzenie towarem jak i pieniędzmi uzyskanymi ze sprzedaży tego towaru stanowi karalne przywłaszczenie.

Sąd Najwyższy uznał, iż stanowisko, że niewywiązanie się komisanta z obowiązku odprowadzenia zainkasowanych ze sprzedaży towaru komisowego pieniędzy stanowi tylko bezprawie cywilne — nie wytrzymuje krytyki. Ryzyko połączone z możliwością niesprzedania towaru ciąży zasadniczo na komitencie. Toteż stosunek komisanta polega na zaufaniu, którego nadużycie przez komisanta wyczerpuje znamiona przestępstwa z § 2 art. 262 („Kto przywłaszcza sobie powierzone mu mienie podlega karze więzienia do lat pięciu lub aresztu") i to bez względu na to czy wola sprawcy rozporządzenia cudzym mieniem ruchomym pod względem jego gospodarczego życia z wyłączeniem osoby uprawnionego przejawi się już w stosunku do oddanego mu w komis towaru, czy też dopiero w stosunku do uzyskanych z jego sprzedaży pieniędzy.

Powołany wyrok Sądu Najwyższego krytykuje glosa umieszczona w Orzecznictwie Sądów Polskich (1937 poz. 445).

Autor glosy, ukrywający się pod literami „...w i", uznaje, że stanowisko Sądu Najwyższego jest niezgodne z przepisem art. 262 KK. i z zasadami prawa handlowego o komisie.

Istota przywłaszczenia polega, powiada autor glosy, na postąpieniu z cudzą rzeczą jak z własną. Niepodobna przywłaszczyć sobie rzeczy własnej. A kiedy wchodzi w grę rzecz cudza odpowiedzi na to pytanie należy szukać w prawie, które kwestie własności normuje. W myśl prawa handlowego, a mianowicie art. 581 KH. „przez umowę komisu komitent podejmuje się kupna lub sprzedaży rzeczy ruchomych lub papierów wartościowych w imieniu własnym a na rachunek innej osoby — komitenta. Według art. 582 KH komisant powinien wydać komitentowi wszystko, co przy wykonaniu zlecenia dla niego uzyskał, w szczególności powinien przelać na niego wierzytelności jakie nabył w imieniu własnym na jego rachunek. Z powyższych przepisów wynika, zdaniem autora, że cena kupna za towar wręczona komitentowi przez nabywcę towaru komisowego staje się własnością komisanta. Nabywca nie wchodzi w stosunek prawny z komitentem lecz z komisantem, a płacąc cenę kupna przenosi własność na komisanta a nie na komitenta.

Stosunek komisu mógłby doprowadzić do odpowiedzialności komisanta za przywłaszczenie ceny kupna tylko wówczas, gdyby z mocy przepisów prawa cywilnego, komisant przeniósł własność ceny kupna na komitenta w sposób szczególny.

Autor glos, w konkluzji dochodzi do wniosku, że teza, iż komisant może odpowiadać za przywłaszczenie ceny za towar komisowy, utrzymać się nie da.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XXI | Kraków, dnia 19 marca 1938 | Nr. 10.

Echa tygodnia.

Nad światem zawisła znowu groźba wojny. W ciągu 12 godzin zmieniła się mapa Europy. Austria przestała istnieć jako państwo niepodległe. Została ona pochłonięta przez Trzecią Rzeszę, która w brutalny sposób złamała postanowienia traktatów międzynarodowych, gwarantujących niezawisłość państwową republiki austriackiej. Mocarstwa, które były sygnatariuszami tych traktatów i które wielokrotnie zapewniały, że „Anschluss to wojna" — nabrały wody do ust. Anglia czekała na Francję, która znów szarpana wewnętrznymi rozgrywkami parlamentarnymi nie zdobyła się na żaden odważny gest, odwołując się z kolei do stanowiska faszystowskich Włoch, których siły znakomicie opadły po wielkiej awanturze abisyńskiej z roku 1935 i po czynnym zaangażowaniu swych wojsk na froncie hiszpańskim. Hitler wkroczył z triumfem na Burg wiedeński.

Zjednoczone państwo niemieckie liczy odtąd 555 tysięcy km. kwadr., o ludności, wynoszącej blisko 75 milionów osób. Przez Anschluss zmieniły się granice. Rzesza Niemiecka otrzymała obecnie wspólną granicę z Włochami, której dotąd nie miała, oraz poraz pierwszy granicę z Jugosławią i z Węgrami. Wraz ze zmianą granic zmienia się nowy układ sił politycznych i gospodarczych w Europie. Całkiem wyraźnie zarysowało się widmo „Mitteleuropy". Ekspansja zdobywczych Niemiec hitlerowskich przeć będzie w wielu kierunkach. Oczywiście ta wielokierunkowość ekspanzji niemieckiej nie będzie jednoczesna. Gdzieś musi ona wziąć swój początek. Jakieś Państwo będzie musiało być następną ofiarą zachłannego imperializmu hitlerowskiego.

Jakie?

To pytanie biegnie dziś z błyskawiczną szybkością nie tylko po kancelariach dyplomatycznych państw europejskich ale i od człowieka do człowieka. Słyszy się to pytanie na ulicy i w tramwaju, w kawiarni i w poważnym klubie, na odczycie i w prasie. Niesłychane parcie Niemiec hitlerowskich zaczyna być rozumiane jako zagadnienie groźne, nie tylko dla całości terytorialnej państw europejskich, ale i jako zagadnienie czysto prywatne dla każdego człowieka. I nie można powiedzieć, aby wielu ludzi poza granicami Niemiec cieszyło się z tego wzrastania potęgi hitleryzmu. Jest to bodaj jedyne zjawisko dodatnie w całym tym nieszczęściu. Znikło teoretyzowanie na temat „wyższości" lub niższości ideologii hitlerowskiej. Cały świat kulturalny z trwogą zasłania się przed widmem hitleryzmu, wychylającym się jak skorpion z otchłani dziejów i zmierzającym do zmiażdżenia w swych mackach resztek cywilizacji i kultury europejskiej. Szczęk oręża niemieckiego spędza sen z powiek.

*

Trzeba uwolnić się od psychozy lęku i odrazy. Trzeba na trzeźwo zanalizować sytuację i perspektywy na przyszłość. Z konieczności ograniczymy analizę do Niemiec i Austrii. Zastanówmy się nad skutkami Anschlussu zarówno dla Niemiec jak i dla Austrii.

Zyski zanotuje niewątpliwie Trzecia Rzesza. Będą to zyski nie tylko o charakterze politycznym, ale i gospodarczym. Austria to przecież blisko sto tysięcy fabryk, znaczne kopalnie rudy żelaznej, bogate pokłady manganu, to zapas złota i dewiz w instytucji emisyjnej, przekraczający kwotę 400 milionów złotych czyli przeszło 4 razy większy, niż wynosi cały zapas złota i dewiz instytucji emisyjnej Rzeszy, to pierwszorzędne szlaki komunikacyjne, doskonale rozwinięty przemysł, sprawnie funk-

cjonujący aparat bankowy i niezwykle ważne centra turystyki, przyciągające znaczne rzesze cudzoziemców. Organizm gospodarczy Niemiec po wchłonięciu Austrii dozna zatem niewątpliwie wzmocnienia. Co w zamian za to otrzyma Austria?

Nic! Dosłownie nic!

„Zgniłe rządy Dolfussa i Schuschnigga" pozostawiły bogaty skarbiec w banku emisyjnym, pozostawiły walutę, pokrytą w 45 proc., i stanowiącą jedną z silniejszych walut na kontynencie europejskim, pozostawiły rolnictwo, przemysł i handel w stanie rozkwitu. Teraz po utonięciu Austrii w morzu hitlerowskim Austriacy zakosztują smaku owoców polityki hitlerowskiej. W pierwszym rzędzie więc i tu obowiązywać będzie zasada „najpierw armaty, potem masło". Ci wszyscy, którzy z takim utęsknieniem wzywali Hitlera w Austrii przekonają się na własnej skórze, co to znaczy hitleryzm, gdy nie będą mogli otrzymać w dostatecznej ilości środków żywności; gdy otrzymają liche namiastki zamiast dawnych pełnowartościowych towarów; gdy będą musieli czytać gleischaltowaną prasę dyrygowaną przez Goebbelsa i karmiącą czytelników stekiem frazesów i łgarstw propagandowych; gdy słuchanie radia z zagranicy karane będzie więzieniem; gdy mnożenie dzieci dla zapewnienia państwu „mięsa armatniego" będzie najwyższą cnotą obywatelską; gdy obciążenie podatkowe ludności wzrośnie conajmniej w dwójnasób dla pokrycia olbrzymich zbrojeń, służących wojnie i dla załatania dziur deficytowych z powodu rozrzutnej gospodarki bonzów hitlerowskich; gdy robotnik będzie otrzymywał zmniejszone płace, na które nie będzie mógł się uskarżać pod groźbą więzienia lub obozu koncentracyjnego, gdy przemysłowcy nie będą mogli otrzymywać surowców z powodu braku dewiz, gdy chłopi zgnieceni kleszczami pana Darrego będą musieli odprowadzać swe produkty po cenach wyznaczonych przez biurokrację hitlerowską a nie przez wolny rynek, gdy ludność otrzyma chleb mieszany z ziemniakami i z kukurydzą, kartki na ograniczoną ilość masła, mięsa i tłuszczów, gdy wreszcie pod wpływem bojkotu światowego skończą się piękne dni masowego przypływu turystów zagranicznych do Kitzbühel, do St. Anthon, do Badgastein, do ślicznych miejscowości nad Wörtersee, do Salzburga, na Semmering.

Wtedy hitlerowcy austriaccy poczują na własnej skórze co sobie wymarzyli.

*

Polska sąsiaduje z Niemcami. Kraj nasz jest usposobiony pokojowo wobec wszystkich sąsiadów. Nie mamy żadnych ambicji terytorialnych, ale „nie damy też swego". Wzrost potęgi Niemiec, jako najbliższego sąsiada Polski nie może zatem dla nas być obojętny. Ale, jak przykład Austrii dowodnie pokazał najlepiej jest liczyć na własne siły. Mamy armię bitną i dobrze wyposażoną. Teraz trzeba tylko dbać o to, aby zaplecze naszej armii umocniło się wewnętrznie, oby znikły waśnie i rozterki wewnętrzne w obliczu doniosłych przemian w Europie, aby ustała nienawiść wzajemna między obywatelami, którzy jutro już mogą stanąć ramię przy ramieniu w okopach, broniących wrogowi dostępu do Polski.

Komunikat Izby Skarbowej w Krakowie.

w sprawie ulg podatkowych przyznanych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15. IV. 1935. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

I. Z dniem 31 marca 1938 r. wygasa odroczenie zaległości podatkowych pochodzących z okresów do 31 marca 1934 r. przyznane płatnikom na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. w zakresie podatków: gruntowego, przemysłowego od obrotu (zryczałtowanego), dochodowego (dz. I), od nieruchomości, od lokali, od placów budowlanych i wojskowego.

W związku z tym przypomina Izba Skarbowa jakie umorzenia i bonifikaty oraz pod jakimi warunkami płatnicy mogą uzyskać w terminie do 31 marca 1938 r., przy czym zwraca uwagę na to, że ocena i rozmiar ulg przewidzianych powołanym rozporządzeniem mają zastosowanie odrębne dla każdego podatku.

II. Do zlikwidowania w okresie od 1 kwietnia 1937 r. do 31 marca 1938 r. przy zastosowaniu ulg przewidzianych powołanym rozporządzeniem pozostało od 55% do 100% zaległości odroczonych do dnia

31 marca 1938 r. według następujących zasad:

A) **Płatnicy, którym uskuteczniono przypisy w okresach budżetowych 1934/35, 1935/36, 1936/37** mają do zlikwidowania albo 55% albo 65% zaległości odroczonych.

W szczególności: 1) płatnicy, którym w okresie 1935/36, 1936/37 umorzono 10%, 15% i 20% zaległości mają do zlikwidowania **55% zaległości odroczonych.**

2) płatnicy, którzy w okresach 1935/36, 1936/37 nie uzyskali prawa do umorzenia 10% i utracili prawo do umorzenia i odroczenia 15% i 20%, mają do zlikwidowania **65% zaległości odroczonych.**

Umorzenie 10% zostało przyznane tym płatnikom, którzy już przez zapłatę równowartości w terminie ulgowym do 1. VI. 1935, względnie w terminie do 15. X. 1935 r. (rolnicy) wyrównali cały przypis uskuteczniony im w okresie 1934/35 oraz tym, którzy ewentualną pozostałą zaległość pochodzącą z tego okresu wyrównali w terminie odroczonym do 31 marca 1936 r.

Umorzenie 15% przysługiwało tym, którzy przypis dokonany im w okresie 1935/36 wyrównali do 31 marca 1936 r. Umorzenie 20% przysługiwało również tym, którzy przypis dokonany w okresie 1936/37 wyrównali do 31 marca 1937 r.

Płatnicy, którzy nie uzyskali prawa do umorzenia 15% względnie 20% zaległości odroczonych utracili prawo do odroczenia tych 15% lub 20% i zaległość ta (15% względnie 20%) nie korzystała już z upływem tych terminów z żadnych przywilejów i ulg przewidzianych w rozporządzeniu, stała się wymagalną i powinna była być jako normalna zaległość zapłacona lub ściągnięta egzekucyjnie.

B) **Płatnicy, którym nie uskuteczniono przypisu w okresie budżetowym bądź 1933/34, bądź 1934/35, a także w okresie 1935/36 i 1936/37,** mają do zlikwidowania od 65% do 100% zaległości odroczonych.

W szczególności: 1) płatnicy, którym uskuteczniono przypis w okresie 1935/36, 1936/37, a nie mieli przypisu bądź w okresie 1933/34, bądź w 1934/35, mają do zlikwidowania **65% zaległości odroczonych,** ponieważ wyrównanie przypisu, dokonanego w okresie 1935/36 spowodowało umorzenie 15%, a wyrównanie przypisu w okresie 1936/37 spowodowało umorzenie 20% zaległości odroczonych. W tej samej sytuacji znajdują się płatnicy, którzy nie wyrównali w terminie do 31 marca 1936 r. przypisu z okresu 1935/36, w terminie do dnia 31 marca 1937 r. przypisu z okresu 1936/37, ponieważ wskutek tego utracili prawo do umorzenia i do odroczenia 15% i 20% zaległości.

2) Płatnicy: a) którzy mieli dokonany przypis **tylko** w okresie 1935/36 i przypis ten do 31 marca 1936 r. zapłacili mają do **zlikwidowania 85%**, b) którzy mieli dokonany przypis **tylko** w okresie 1936/37 i przypis ten do 31 marca 1937 r. zapłacili mają do zlikwidowania **80% zaległości odroczonych.** W podobnej sytuacji znajdują się płatnicy, którzy w terminie do dnia 31 marca 1936 r. lub w terminie do 31 marca 1937 r. nie uiścili uskutecznionych im w jednym z tych okresów przypisów, ponieważ nie umorzone 15% względnie 20% zaległości nie korzystały z żadnych ulg, stały się wymagalne i podlegały zapłacie względnie egzekucyjnemu ściągnięciu, wskutek czego do zlikwidowania pozostało 85% względnie 80% odroczonych zaległości.

3) Płatnicy, którym nie uskuteczniono przypisu w okresie bądź 1933/34, bądź 1934/35, a także w okresach 1935/36, 1936/37 mają do zlikwidowania pełne **100% zaległości odroczonych.**

III. Podana pod A) i B) zaległość (55%, 65%, 80%, 85%, 100%), pozostająca do zlikwidowania dotyczy tylko płatników, którzy dotychczas nie skorzystali z bonifikaty. Bonifikaty te polegały na tym, że wpłaty dokonane na pokrycie zaległości odroczonych do 31 marca 1938 r. gotówką, lub obligacjami 6% Pożyczki Narodowej, lub 5% Pożyczki Konwersyjnej z roku 1924 powodowały umorzenie zaległości w wysokości 150% wpłaty dokonanej w okresie 1935/36, a 100% wpłaty dokonanej w okresie 1936/37.

IV. **Do zlikwidowania w okresie od 1 kwietn. 1937 r. — 31 marca 1938 r. zaległości pozostając jeszcze w odroczeniu przewiduje rozporządzenie t następujące umorzenia i bonifikaty:**

1) **Dla płatników, którym w okresie 1937/38 uskuteczniono przypis, przyznane będzie umorzenie 25% zaległości odroczonych**, jeśli przypis ten wyrównają do 31 marca 1938 r.

Pozostałą nieumorzoną resztę zaległości mogą ci płatnicy zlikwidować tylko przez zapłatę w terminie do 31 marca 1938 r. gotówką, obligacjami 6% Pożyczki Narodowej i 5% Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924, według nominalnej ich wartości. Wpłaty dokonane spowodują przyznanie **bonifikaty w wysokości 50%**

oraz umorzenie odsetek od kwoty zaległości pokrytej w ten sposób (np. wpłata na zaległość odroczoną kwoty 1.000 zł spowoduje pokrycie podatku do wysokości 1.500 zł). Zaległość zapłacona innymi środkami płatniczymi nie powoduje żadnej bonifikaty.

2) Dla płatników, którym w okresie 1937/38. nie uskuteczniono przypisu nie przewiduje się już innych ulg powodujących zlikwidowanie zaległości pozostających w odroczeniu, jak tylko **uzyskanie bonifikaty odpowiedniej części zaległości przez zapłatę wymienionymi środkami płatniczymi.**

V. Gdy płatnik zaległości z przypisu za okres 1937/38 nie uiści w terminie do 31 marca 1938 r., lecz w terminie indywidualnie wyznaczonym przez władzę skarbową po dniu 31 marca 1938 r. to nie uzyska prawa do umorzenia 25% zaległości odroczonych.

VI. Zaległości, które w terminie do 31 marca 1938 r. nie zostaną zlikwidowane w sposób unormowany rozporządzeniem podlegać będą egzekucyjnemu ściągnięciu.

VII. Dla ułatwienia płatnikom orientacji w zakresie ciążących na nich obowiązków, które powinni spełnić celem wykorzystania w pełni wygasających z upływem miesiąca marca b. r. ulg w postaci częściowego umorzenia i bonifikat, Kasy Urzędów Skarbowych udzielać będą wyczerpujących informacyj.

Kraków, dnia 8 marca 1938 r.

Dyrektor Izby Skarbowej
J. GREGER

Bezzwłoczne załatwianie protokolarnych zgłoszeń płatników o ulgi podatkowe.

Izba Skarbowa w Łodzi, mając na celu wprowadzenie uproszczeń w stosunkach między płatnikami a urzędami skarbowymi, wystosowała 24-go lutego br. do podległych jej urzędów następujący okólnik:

„Podczas załatwiania próśb płatników o ulgi podatkowe zdarza się niejednokrotnie, że płatnicy nie mają przygotowanych podań o ulgi, co w następstwie powoduje wydatkowanie przez nich pewnych kwot na napisanie podania, a w każdym razie stratę czasu tak dla płatników, jak i dla urzędników, zmuszonych ponownie przyjmować tych samych interesantów. — Szczególnie często zdarza się to w stosunku do płatników ubogich, dla których wydatki na napisanie podania mają dość duże znaczenie. Celem więc uproszczenia załatwienia omawianych spraw Izba Skarbowa zarządza, co następuje:

1) W wypadku, gdy płatnik zwracając się osobiście do Urzędu z prośbą o udzielenie ulg w spłacie podatków nie ma przygotowanego podania na piśmie, a tylko wyraża tę prośbę ustnie — należy przyjmować takie zgłoszenia do protokołu.

2) Wydawanie decyzji na zgłoszone protokólarnie prośby płatników powinno następować niezwłocznie tego samego dnia po przyjęciu zgłoszenia, chyba że w sporadycznych wypadkach zajdzie potrzeba uprzedniego zbadania stanu majątkowego na miejscu. — W razie konieczności porozumienia się z działem wymiarowym lub rachunkowo - kasowym, porozumienie takie należy również przeprowadzać natychmiast po przyjęciu zgłoszenia prośby płatnika w krótkiej drodze.

3) Decyzję Urzędu na przyjętą do protokółu prośbę należy zasadniczo doręczać płatnikowi na piśmie, a to celem umożliwienia petentowi zapamiętania wyznaczonych terminów płatności i uniknięcia nieporozumień, z wyjątkiem oczywiście takich wypadków, kiedy płatnikowi udzielono nie więcej, niż dwie—trzy krótkoterminowe raty. W tym ostatnim wypadku wystarczającym będzie, jeżeli płatnik potwierdzi na decyzji Urzędu przyjęcie jej treści do wiadomości własnym podpisem w formie notatki.

Równocześnie Izba Skarbowa wyjaśnia, że zgło-

szenia przyjęte do protokółu w myśl art. 140 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 18. III. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413) podlegają opłacie stemplowej, o ile nie zachodzą warunki do zwolnienia na podstawie art. 142 powołanej ustawy.

W końcu — aby ułatwić Urzędom Skarbowym przyjmowanie zgłoszeń protokólarnych — Izba Skarbowa nadmienia, że dodatkowo prześle stampillę, zawierającą schemat protokółu i decyzji. Stampillę tę należy używać przy przyjmowaniu ustnych zgłoszeń płatników możliwie w najszerszym zakresie".

Zarządzenie Izby Skarbowej w Łodzi przypuszczalnie wprowadzone będzie w życie również na terenie innych Izb.

Prof. Krzyżanowski o przeciążeniu podatkowym.

Ostatni numer doskonałej „Polityki Gospodarczej" zamieszcza następujące mądre uwagi znakomitego ekonomisty polskiego prof. Krzyżanowskiego.

Ciężary publiczno-prawne bezpośrednie i pośrednie doszły obecnie w wielu krajach, także i w Polsce do rozmiarów tak znacznych, iż stały się czynnikiem, umniejszającym dochód narodowy. Konieczność przyznawania znacznych ulg podatkowych w Polsce i ich dodatni wpływ na rozwój działalności gospodarczej, objętej ulgami (budownictwo mieszkaniowe, Gdynia), świadczą wymownie o istnieniu przeciążenia podatkowego. Pogląd, wedle którego zachodzi dysproporcja tego rodzaju między ciężarami publiczno-prawnymi i dochodem narodowym uważam za trafny. Kto chce określić sposoby zmniejszenia owej dysproporcji, musi zacząć od wskazania jej przyczyn.

Szybki postęp techniczny, który ludzie przeżywają w ostatnich kilkudziesięciu latach, przyprawił ich o ostrą megalomanię. Uważają wszelkie zachcianki za ziszczalne. Sądzą, że wszystkie możliwości stoją przed nimi otworem. Mierzą siły na zamiary. Domagają się od państwa uskuteczniania wielkich wydatków wojskowych, socjalnych i wielu innych, gwoli wzmożenia siły państwa oraz w imię skierowania społeczeństwa na drogę trwałego i szybkiego postępu. Nic dziwnego, że władze obarczają ludność nadmiernymi świadczeniami dla zadośćuczynienia powszechnemu parciu do pomnażania wydatków publicznych. Klęski, które stąd wynikną, na które ludzkość w pełni zasłużyła, nauczą ludzi cenić zadawalanie się tym, co jest osiągalne. Ludzie wyrzekną się megalomanii i stawiania nadmiernych żądań, a wówczas dysproporcja między dochodem narodowym, a ciężarami publiczno-prawnymi znacznie się zmniejszy a może nawet zniknie.

Komunikaty Izby Przem.-Handlowej w Krakowie.

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie zawiadamia zrzeszenia i przedsiębiorstwa tutejszego okręgu, że w dniach 9, 10 i 11 kwietnia br. odbędzie się Ogólnopolski Kongres Bezpieczeństwa Pracy w Warszawie.

Celem Kongresu będzie zobrazowanie akcji bezpieczeństwa pracy w Polsce w ostatnich latach, wymiana doświadczeń z zakresu najważniejszych kwestii obchodzących kierowników służby bezpieczeństwa pracy, oraz wytyczenia kierunku jej rozwoju na okres najbliższych kilku lat.

Uczestników zgłaszać można do dnia 20 bm. w Komitecie Organizacyjnym Kongresu.

Biuro Kongresu ma swą siedzibę w Warszawie w Instytucie Spraw Społecznych przy ul. Wilczej 1.

——o:O:o——

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie podaje do wiadomości, że w Rumunii odkryto złoża grafitu.

Przedsiębiorstwa interesujące się eksploatacją złóż grafitu mogą otrzymać w Ministerstwie Przemysłu i Handlu bliższe informacje.

——o:O:o——

W dniu 7 marca br. odbyło się w Zakopanem posiedzenie Międzyizbowej Komisji **Turystyczno-Komunikacyjnej** pod przewodnictwem Wiceprezesa Izby krakowskiej inż. Leona Skarżeńskiego.

Na porządku dziennym obrad znalazły się między innymi dwie sprawy, a to projekt ustawy o miejscowościach letniskowych i turystycznych oraz pró-

-by sanacji przemysłu pensjonatowego w Polsce.

Na wstępie Dyrektor Izby krakowskiej Inż. H. Mianowski zaznaczył, iż w obydwu powyższych sprawach Izba krakowska przedstawia do dyskusji jedynie tezy, oparte na podstawie przeprowadzonych studiów oraz badań w terenie, przy czym materiał dostarczony przez dyskusję będzie stanowić wytyczne dla dalszych prac nad sformułowaniem projektów.

Projekt ustawy letniskowej zreferował z ramienia Izby krakowskiej Dr Stanisław Leszczycki, asystent U. J., — problem zaś sanacji przemysłu pensjonatowego przedstawiła Mgr Renata Schmitzer.

Prócz tego porządek obrad obejmował sprawę bonów kilometrowych, którą zreferowała Dr M. Graubartówna, problem żeglugi dunajowej, szereg bieżących spraw z zakresu komunikacji towarowej, motoryzacji, w szczególności stworzenia warunków dla rozwoju krajowego przemysłu samochodowego i inne.

——o:O:o——

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie zawiadamia, że Polsko - Holenderska Izba Handlowa organizuje w czasie od 22 do 29 marca 1938 r. wycieczkę sfer gospodarczych do Holandii.

Program wycieczki obejmuje między innymi zwiedzanie „Targów" w Utrechcie, portu w Amsterdamie oraz szlifierni diamentów Asschera, obejrzenie zbiorów Muzeum Kolonialnego i innych.

Bliższych informacyj dotyczących wycieczki, zasięgnąć można w Biurze Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie, gdzie można również otrzymać deklaracje zgłoszenia udziału w wycieczce.

——o:O:o——

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie zawiadamia, że Szefostwo Intendentury D. O. K. Nr. V. rozpisało konkurs na pracę wynalazcze z dziedziny służby intendentury. Konkurs dotyczy tkanin na ubrania dla wojska.

Warunki konkursu przeglądnąć można w Biurze Izby przemysłowo - handlowej w Krakowie (Długa 1. I. p.) w godzinach urzędowych.

——o:O:o——

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie zawiadamia o przetargach ofertowych na dostawę nast. artykułów:

1) Materiałów pisarskich dla Sądu Okręgowego w Tarnowie,
2) kurków do przewodów ogrzewczych wagonowych, dla D. O. K. P. Kraków, Nr. V 2 b/125/4/38,
3) knotów bawełnianych do maźnic, dla D. O. K. P. Kraków, V 2 a/73/I/38,
4) a) palników i osad do lamp naftowych,
   b) odlewów żeliwnych maszynowych,
   c) acetylenu — dissous,
   d) chemikalii różnych,
   e) oleju lnianego,

5) Umowa fabryk Chemiczno - Farmaceutycznych Scott i Bowne S. A. i zakładów chemicznych Synteza Sp. z o. o. co do regulacji produkcji i warunków sprzedaży fenacetyny.

6) Umowa 6 warszawskich hurtowników szkła i 6 łódzkich hurtowników szkła.

7) Umowa co do lamp żarowych o drutach metalowych lub nitkach węglowych.

8) Białostockie Towarzystwo Eksportowe Sp. z o. o. co do wyłącznej komisowej sprzedaży towarów włókienniczych.

9) Umowa 7 przedsiębiorstw co do importu śledzi mrożonych z Norwegii.

   f) papieru i płótna szmerglowego i naszklonego,
   g) farb suchych,
   h) stali narzędziowej,
   i) części do parowozów i tendrów,

dla D. O. K. P. w Poznaniu Nr. V 2 k/66/8-16/38,
5) odlewy brązowe, dla D. O. K. P. Kraków, Nr. V 2 b/118/3/38,
6) śrub żelaznych nietoczonych, dla D. O. K. P. Kraków, Nr. V 2 c/169/4/38,
7) szmat lnianych białych do czyszczenia, dla D. O. K. P. Kraków Nr. V 2 a/96/2/38,
8) wkrętów żelaznych do metali dla D. O. K. P. Nr. V 2 c/170/3/37.
9) na roboty przy przebudowie stacji Zakopane, dla D. O. K. P. Kraków, Nr. III/5b-18/1/38.

Szczegóły dotyczące powyższych przetargów można otrzymać bądź bezpośrednio w instytucjach ogłaszających je, bądź też w tut. Izbie P. H. w godzinach urzędowych.

——o:O:o——

Jedna z firm szwajcarskich trudniąca się fabrykacją i eksportem urządzeń automatycznych chłodni, oraz chłodni o systemie szafkowym, poszukuje również na Polskę zastępcę, który posiadałby wiadomości techniczne i był w możności jednocześnie przyjąć na siebie obsługę importowanych chłodni i urządzeń.

Zgłoszenia **tylko pisemne** do Administracji „Przeglądu Kupieckiego" pod **4. 3. 38. L. 2885/38/Kat.**

——o:O:o——

Izba P. H. w Krakowie, zawiadamia o przetargach ofertowych na dostawę:
1) sworzni prasowanych żelaznych, dla D. O. K. P. Nr. V 2 b/117/16/36, w Krakowie,
2) **części kutych do parowozów:** sworzni do pokryw maźniczych, odlewy z brązu fosforowego, kurki do przewodów ogrzewczych, rury stalowe ciągnione, maźnice i odlewy stalowe, dla D. O. K. P. w Krakowie, Nr. V 2 b/117/6/36.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki do kina „Wanda" w Adm. „Pzegl. Kupieckiego".

Szczegóły dotyczące pow. przetargów można otrzymać bądź bezpośrednio w Instytucjach ogłaszających je, bądź też w tut. Izbie w godzinach urz.

——o:O:o——

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie zawiadamia o przetargach ofertowych na dostawę:

1) papierów dla Wytwórni Biletów P. K. P. w Krakowie, na rok 1938/39 — Nr. V 2 h 481/1/38.
2) materiałów kancelaryjnych na rok 1938/39 dla P. K. P. w Krakowie, Nr. V 2 h 481/9/38,
3) materiałów biurowych i gospodarczych, dla Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego. Wydział Ogólny — Oddział Budż.-Gosp. L. OB. 51/1/38,
4) płótna lnianego żaglowego, odpadków baweł., lin konopnych, worków do węgla, czyszczaków, farb i lakierów, minii olow., pokostu, świec stearynowych, mydła szarego i zwykłego, pasty do podłóg, łoju technicznego i t. p. — dla Ministerstwa Spraw Wojskowych, Kierownictwo Marynarki Wojennej, Biuro Zaopatrzenia Nr. 734-F/38. Zaop. w Warszawie.

Szczegóły dotyczące powyższych przetargów można otrzymać bądź bezporednio w instytucjach ogłaszających je, bądź też w tut. Izbie w godzinach urzędowych.

Kronika.

WAŻNE ROZPORZĄDZENIE MIN. KOMUNIKACJI.

Ogłoszone zostało rozporządzenie Min. Komunikacji, wprowadzające zmiany w regulaminie przewozu przesyłek towarowych na P. K. P.

Zgodnie z tym rozporządzeniem nadawca może żądać w liście przewozowym przewozu przesyłki pośpiesznej, jako przyśpieszonej, jeżeli taryfa dopuszcza takie przewozy.

Następnie, zgodnie z nowym § 7 regulaminu, nadawca może żądać przy nadaniu, aby jemu, lub upoważnionej przez niego osobie, dano możność być obecnym przy ważeniu przesyłki i liczeniu ilości jej sztuk, o ile czynności te wykonywa stacja nadawcza. Jeżeli nadawca nie zażądał tego, lub jeżeli nie skorzystano z danej przez kolej możności, to, o ile kolej żelazna zgodzi się na ponowne dokonanie tych czynności, stosownie do późniejszego żądania nadawcy, ten ostatni obowiązany jest uiścić powtórnie opłatę taryfową.

9 NOWYCH UMÓW KARTELOWYCH.

W styczniu i lutym 1938 r. zgłoszono do biura kartelowego w Ministerstwie Przemysłu i Handlu 9 nowych umów kartelowych:

1) Zrzeszenie Eksporterów Polskich Fabryk Drutu i Gwoździ.

2) Umowa firmy H. Cegielski S. A. z firmą Polskie Zakłady Babckok i Zieleniewski co do regulacji produkcji i zbytu kotłów wodno - rurkowych.

3) Umowa Wspólnoty Interesów górniczo-hutniczych S. A. z Centralnym Biurem Sprzedaży Opakowań Blaszanych.

4) Umowa Francuskiego Towarzystwa Akcyjnego Perun S. A. zawarta z firmą Erik A. Kołłątaj w Katowicach co do tlenu i wodoru otrzymywanego drogą elektrolityczną.

WYDAWANIE LISTÓW ZWYKŁYCH POSTE-RESTANTE.

Ministerstwo P. T. wyjaśniło, że przewidziane stwierdzenie tożsamości odbiorcy zwykłej przesyłki listowej nie może być stosowane przy zwykłych przesyłkach listowych „poste-restante" adresowanych przez podanie w adresie cyfr, liter lub słów, albowiem z natury sprawy, odbiorca takiej przesyłki nie może ani posiadać odpowiedniego dowodu osobistego, ani też wykazać uprawnienia do odbioru takiej przesyłki w innych sposób dopuszczony przepisami pocztowymi.

W wypadkach takich, samo podanie przez odbiorcę cyfr, liter, lub słów, użytych w miejsce imienia

i nazwiska adresata oczekiwanej przesyłki jest domniemanym dowodem, że przesyłka taka będzie wydana właściwemu odbiorcy, choćby w rzeczywistości nim nawet nie był. W ten sposób adresowane przesyłki mogą być podjęte przez każdą osobę, która zgłosi jako adres daną cyfrę, literę lub słowa.

PRZESTRZEGANIE PRZEPISÓW DEWIZOWYCH W AKTACH NOTARIALNYCH I ZAPISACH HIPOTECZNYCH.

W Dzienniku Min. Sprawiedliwości Nr. 2/1938 został ogłoszony okólnik w sprawie przestrzegania przepisów dewizowych przy sporządzaniu aktów notarialnych i dokonywaniu zapisów w księgach hipotecznych. Na zasadzie tego okólnika do obowiązku notariuszów należy ścisłe przestrzeganie, by dokonywane przez nich czynności nie naruszały przepisów prawa i nie stały w sprzeczności z porządkiem publicznym. Nie wolno więc notariuszowi m. i. sporządzić aktu sprzecznego z postanowieniami dekretu Prez. R. P. z 26. IV. 1936 w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (t. zw. przepisami dewizowymi). Jeżeli zatem z oświadczeń stron wynika, że projektowana czynność naruszałaby przepisy dewizowe (np. strona oświadcza, że stawia lub stawiła do dyspozycji cudzoziemca pewne sumy pieniężne — tytułem zadatku — bez zezwolenia Komisji Dewizowej), **notariusz winien odmówić sporządzenia takiego aktu.** Również dokonywanie w księgach hipotecznych wpisów na podstawie aktów, naruszających przepisy dewizowe, byłoby — w myśl okólnika — sprzeczne z zasadami porządku dziennego.

OKÓLNIK W SPRAWIE PRZEMYSŁU LUDOWEGO, DOMOWEGO I CHAŁUPNICZEGO.

W dniu 9 grudnia 1937 r. weszło w życie rozporządzenie ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z ministrem Opieki Społecznej, w sprawie określenia istotnych cech przemysłu ludowego, domowego i pracy chałupniczej, jako zatrudnień zarobkowych, wyłączonych z pod przepisów prawa przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 605 ex 1937). W związku z tym Ministerstwo Przemysłu i Handlu w celu uniknięcia niejednolitej interpretacji przepisów powołanego rozporządzenia opracowało projekt okólnika, przesyłając go do zaopiniowania samorządowi przemysłowo-handlowemu.

Okólnik powyższy określa bliżej:

1) jakim warunkom winien odpowiadac przemysł ludowy odnośnie przedmiotu wytwórczości, miejsca prowadzenia przemysłu i osób, trudniących się tym przemysłem;

2) kryteria rozpoznawcze przemysłu domowego, dotyczące osób zatrudnionych w tym przemyśle, przedmiotu jego wytwórczości i miejsca prowadzenia;

3) kiedy praca chałupnicza ulega wyłączeniu z pod przepisów prawa przemysłowego oraz kto może być uważany i kiedy za chałupnika.

PRZESYŁKI NIEODPOWIADAJĄCE WARUNKOM TARYFY DLA PAPIERÓW HANDLOWYCH.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśniło: 1) wykazy stanu zatrudniania, przesyłane przez pracodawców do ubezpieczalni społecznych, nie mogą być uznane za wykazy płac w zrozumieniu dokumentów, pochodzących od towarzystw ubezpieczeniowych. Wykazy stanu zatrudnienia, podobnie jak przesyłane przez pracodawców deklaracje składek, są właściwie wyjaśnieniami, udzialanymi ubezpieczalni przez pracodawcę, a jako takie wyłączone są od przewozu za opłatą dla papierów handlowych. Również nie mogą być traktowane jako papiery handlowe, wysyłane przez prywatne zakłady ubezpieczeń odpisy zobowiązań klientów, zaopatrzone oryginalnym podpisem pod adnotacją o przyjęciu zobowiązania do wiadomości;

2) zamówienia towarów wyłączone są od przesyłania za opłatą dla papierów handlowych, a zatym stanowią kartki pocztowe lub listy, w zależności od ich wysyłania.

Listy oraz kartki pocztowe, pochodzące od różnych osób, nie mogą być zbiorowo wysyłane w jednej przesyłce.

Wobec tego listy lub kartki pocztowe z zamówieniami towarów winny być opłacane według taryfy dla listów lub kartek, a w wypadku przesyłania w jednej kopercie kilku zamówień towarowych, pochodzących od różnych osób, należy przesyłkę taką traktować, jako zbiorową.

PRZEDŁUŻENIE OBNIŻKI KOMORNEGO.

Dziennik Ustaw nr. 8 z dn. 9 lutego 1938 r. przyniósł ustawę z dn. 1 lutego 1938 o przedłużeniu obniżenia komornego. W szczególności obniżenie komornego, przyznane art. 1 i 2 dekretu Prezydenta Rzplitej z dn. 14 listopada 1935, w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów przedłużone zostało na czas od dn. 1 grudnia 1937 do dn. 31 grudnia 1938. Począwszy od dn. 1 stycznia 1939 wysokość komornego wzrastać będzie co kwartał o 2 i pół proc. podstawowego komornego aż do osiągnięcia wysokości pełnego podstawowego kmornego. Ustawa weszła w życie 9 lutego 1938.

PODPIS DŁUŻNIKA WEKSLOWEGO. Dodanie przez dłużnika wekslowego do jego podpisu na wekslu „wójt w Niegłowicach" nie świadczy jeszcze o tym, by podpisał on weksel w imieniu gminy, a nie w imieniu własnym. (Orzeczenie I. C. S. N. z dnia 27 września 1937 w sprawie C. II. 806/37).

ROSZCZENIE PRAWEGO POSIADACZA WEKSLU. Osoba uprawniona do żądania wydania przez posiadacza wekslu znajdującego się w nieprawym jego posiadaniu, ma prawo żądać zasądzenia jej — na przypadek niewydania jej wekslu, sum wekslem objętych. (Orzeczenie I. C. S. N. z 10. września 1937 r. C. I. 2617/36).

DŁUŻNIK WEKSLOWY może posiadaczowi wekslu przeciwstawić zarzuty, oparte na stosunkach swych z indosantem, chociaż weksel zaopatrzony jest w indos pełny, jeżeli w rzeczywistości wręczony został posiadaczowi wekslu tylko dla inkasa. (Orzeczenie I. C. S. N. z dnia 27 września 1937 w sprawie C. II. 787/37).

ZASADNOŚĆ ODPISU NA STRATY, przeprowadzonego w księgach handlowych powinna być oceniana w odniesieniu do warunków tego okresu operacyjnego, którego dotyczy odnośne zamknięcie rachunkowe. Nie znaczy to jednak, że płatnik może zasadności odpisu dowodzić tylko dokumentami pochodzącymi z okresu operacyjnego: przydatności dokumentów jako środków dowodowych nie wyklucza bynajmniej ich pochodzenie z czasu przed okresem operacyjnym lub po tym okresie, byle tylko treść ich miała służyć do stwierdzenia stanu rzeczy właśnie w tym okresie. (Wyrok N. T. A. z 9 października 1937 l. rej 127/3).

UJAWNIENIE W KSIĘGACH HANDLOWYCH kupca, nie podpadającego pod art. 21 ustawy o podatku dochodowym, zysków na różnicach kursowych nie uzasadnia samo przez się doliczenia tychże do dochodu, jeśli dotyczą zobowiązań nie związanych z przedsiębiorstwem. (Wyrok N. T. A. z 3 listopada 1937, l. rej. 2859/36).

FAKT, ŻE PODATEK MAJĄTKOWY został pokryty z funduszu amortyzacyjnego, nie wyklucza samo przez się jego doliczenia do dochodu podatkowego na zasadzie art. 10 p. 5 ustawy o podatku dochodowym. (Wyrok N. T. A. z 3 listopada 1937, l. rej 1115/36).

ZRZECZENIE SIĘ ROSZCZEŃ PRZEZ PRACOWNIKA. Zrzeczenie się przez pracownika wszelkich roszczeń, wynikających ze stosunku służbowego, obejmuje również roszczenie o odszkodowanie z powodu zaniedbania pracodawcy zgłoszenia pracownika do ubezpieczeń społecznych. (Zasada prawna, Orz. I. C. S. N. z 21. 11. 1937. C. II. 897/37).

NABYCIE UTRACONYCH PAPIERÓW NA OKAZICIELA. W razie utracenia przez właściciela, wbrew jego woli, posiadania tytułów na okaziciela, do nabycia ich — chociażby ani nabywca ani zbywca nie byli kupcami — stosuje się przepis par. 1. art. 503. K. A., który ochrania nabywcę będącego w dobrej wierze co do prawa sprzedawcy rozporządzania rzeczą zbywaną.

Jeżeli sąd nie ustalił, aby nabywca był w chwili nabycia papierów na okaziciela w złej wierze co do uprawnienia osoby, która jej tytuły zbyła, rozporządzaniami nimi, to nie mógł — wobec utracenia przez właściciela tytułów wbrew jego woli — bez naruszenia powyższych przepisów uznać, iż nabywca stał się odrazu ich właścicielem. (Orzeczenie I. C. S. N. z dn. 16 września 1937 C. 1. 2664/36).

PRZEGLĄDANIE KSIĄG SPÓŁKI PRZEZ SPÓLNIKA. Spółka jawna nie może ograniczać swego spólnika w osobistym przeglądaniu przezeń ksiąg i dokumentów spółki. (Wyrok S. N. z 9. 11. 1936. C. II. 1537/36).

PRAWO UBOGICH. Na postanowienie Sądu Apelacyjnego, zatwierdzające odmowę prawa ubogich stronie w postępowaniu rejestrowym nie służy skarga kasacyjna. (Orzeczenie I. C. S. N. z dnia 29 lipca 1937 r. w sprawie C. II. 3200/36).

PREMIA UBEZPIECZENIOWA. Premia oznacza zapłatę, którą wnosi ubezpieczający wzamian za umówione odszkodowanie ubezpieczeniowe.

Przez „spory o zapłatę premii" ustawodawca rozumie spory o zapłatę zaległych składek ubezpieczeniowych, z reguły nietylko mniej skomplikowane, lecz i często nie przekraczające kwoty 1000 zł., gdy natomiast spory o odszkodowanie ubezpieczeniowe są z istoty swej zwykle bardziej złożone i zwłaszcza, gdy chodzi o ubezpieczenie nieruchomości, ich przedmiot zwykle przenosi sumę 1000 zł. (Orzeczenie I. C. S. N. z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie C. I. 2316/36).

CZŁONEK, KTÓRY WYSTĄPIŁ Z KARTELU, nie może domagać się udziału w zyskach, osiągniętych przez kartel po jego wystąpieniu. (Orzeczenie I. C. S. N. z dnia 12 października 1937 w sprawie C. II. 935/37).

PRZEDAWNIENIE WEKSLA KAUCYJNEGO. Zobowiązanie z wekslu kaucyjnego, wręczonego wierzycielowi bez wpisania daty wystawienia i płatności na zabezpieczenie kredytu z wręczonego temuż wierzycielowi rymes, nie wygasa przez przedawnienie zobowiązań wynikających z tychże rymes. (Orzeczenie I. C. S. N. z dnia 1 października 1937 w sprawie C. II. 977/27).

OBOWIĄZEK UBEZPIECZENIA KOMISJONERÓW FIRMY HANDLOWEJ. Okoliczność, że umowa między firmą handlową a t. zw. starszymi komisjonerami, normująca świadczenie przez nich usług na rzecz firmy, nie określa czasu ich pracy, przewiduje dla nich tylko wynagrodzenie prowizyjne i zezwala im na zajmowanie się inną pracą zarobkową, nie odbiera tej umowie charakteru umowy o pracę, jeżeli tylko w da-

nym wypadku można przyjąć, że przedmiotem umowy jest pełnienie na rzecz firmy za wynagrodzeniem pracy jako takiej. (Wyrok N. T. A. z 30 listopada 1937 l. rej. 3611/36).

DOPŁATY W SPÓŁCE Z OGR. ODP. Jeżeli według umowy spółki z ogr. odp., spółka na wypadek nieuiszczenia przez spólnika dopłat przewidzianych w umowie, ma prawo dopłaty te przymusowo ściągnąć lub wykluczyć spólnika ze spółki i udział jego sprzedać — spółka nie może żądać uiszczenia dopłat, gdy zarząd wybrał drogę wykluczenia spólnika. (Orzeczenie I. C. S. N. z dnia 11 października 1937 w sprawie C. II. 908/37).

OSOBOWOŚĆ PRAWNA SPÓŁKI Z OGR. ODP. zachowuje swą samodzielność pomimo znajdowania się udziałów w rękach jednej osoby, gdyż udziały przedsiębiorstwa spółki nie są identyczne z samą osobą prawną jaką jest spółka z ogr. odp. i całość udziałów nie jest tożsama z majątkiem spółki. (Orzeczenie 1 C. S. N. z 10. 9. 1937 C. I. 1376/36).

ZASTĘPSTWO CZŁONKA ZARZĄDU SPÓŁDZIELNI. Spółdzielnia nie jest zobowiązana z podpisu wekslowego członka Rady Nadzorczej któremu powierzane bywa zastępstwo członka zarządu, jeżeli oddał on podpis swój w czasie gdy zastępowanie przezeń członka zarządu nie było konieczne. (Orzeczenie 1 C. S. N. z 18. 11. 1937 C. 2. 1251/37).

WYKREŚLENIE SPÓŁKI Z OGR. ODP. Z REJESTRU HANDL. Spólnikowi spółki z ogr. odp. nie służy przeciwko drugiemu spólnikowi prawo skargi o ustalenie, że spólnik ten obowiązany jest zgodzić się na wykreślenie spółki z rejestru handlowego. (Orzeczenie 1 C. S. N. z 2. 11. 1937).

UPADŁOŚĆ SPÓŁDZIELNI. Uchwała Wydziału wierzycieli upadłej spółdzielni, aby nie dochodzić niewpłaconej części udziału przez spadkobierców członków zmarłych przed pewnym terminem, nie odbiera zarządcy masy upadłości prawa do zaskarżenia tej wpłaty przeciwko spadkobiercom zmarłego członka. (Orzeczenie 1 C. S. N. z 18. 10. 1937 C. 2. 937/37).

BILANS HANDLOWY A BILANS PODATKOWY. Artykuł 21 ustawy o podatku dochodowym daje władzy wymiarowej formalną podstawę do oparcia się na zatwierdzonym zamknięciu rachunkowym płatnika i do uznania zgodnie z jego treścią pewnej pozycji za składnię zysku bilansowego. Nie pozbawia to jednak płatnika prawa wykazania, że przy zastosowaniu powołanych w art. 21 przepisów art. 6, 8 i 13 ustawy pozycja ta winna ulec wyłączeniu z bilansu podatkowego. (Wyrok N. T. A. z 13. 12. 1937 L. rej 1051/36).

RÓŻNICE KURSOWE. Ujawnienie w księgach handlowych kupca nie podpadającego pod art. 21 ustawy o podatku dochodowym, zysków na różnicach kursowych, nie uzasadnia samo przez się doliczania tychże do dochodów, jeśli dotyczą zobowiązań nie związanych z przedsiębiorstwem. (Wyrok N. T. A. z 3. 11. 1937 L. rej. 2859/36).

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA PODATEK DOCHODOWY. 1) O odpowiedzialności za podatek dochodowy z tytułu objęcia majątku osoby prawnej orzekają władze skarbowe we formie postanowień,

2) W postępowaniu zmierzającym do ustalenia odpowiedzialności za podatek dochodowy z tytułu objęcia majątku osoby prawnej, nie mogą być podnoszone zarzuty merytoryczne przeciw samemu wymiarowi.

3) Przepis art. 134 § 1 ordynacji podatkowej (obecnie art. 128 O. P.) mówiąc o objęciu majątku osoby prawnej, ma na względzie gospodarczy fakt przejęcia majątku osoby prawnej na osobę trzecią, bez względu na formę prawną w jakiej to przejście nastąpiło. (Wyrok N. T. A. z 29. 11. 1937 L. rej. 6382/35).

ODPOWIEDZIALNOŚĆ Z TYTUŁU DELCREDERE nie jest poręką w ścisłym znaczeniu lecz powstaje z chwilą płatności właściwego długu. (Orzeczenie S. N. z 22. 2. 1937 C. 2. 2595/36).

USTALANIE PODSTAW WYMIARU PO WYROKU KASACYJNYM.

Okólnikiem L. D. V. 1509/2/38 Ministertwo Skarbu podało do wiadomości podległym organom wyciąg z wyroku NTA z 17. 12. 1937 (l. rej. 2305/36 i 3576/36). Zgodnie z powyższym wyrokiem trafny jest zarzut skargi, że orzeczeniem z 17 lutego 1936 nie mogła władza pozwana odmówić skarżącemu ulgi z tytułu nowej budowy przy wymiarze podatku dochodowego na 1931 r., skoro ulgi takie zostały skarżącemu już przyznane orzeczeniem z 12 kwietnia 1932, uchylonym na skutek jego skargi wyrokiem N. T. A. z powodu wadliwości postępowania w kwestii wymiaru ulgi. Kwestia samego prawa do ulg za 1931 r. nie była przedmiotem sporu przed N. T. A. Według zaś judykatury N. T. A., w szczególności według tezy wyroku z 18 września 1931 r. l. rej. 2299/29, na który skarżący słusznie się powołuje, wyrok kasacyjny, korzystny dla strony, nie może prowadzić do pogorszenia sytuacji prawnej tejże strony w kwestii, która nie była przedmiotem sporu przed N. T. A. Skoro zatem orzeczeniem z dnia 12 kwietnia 1932 zostały skarżącemu już przyznane ulgi za 1931 r., to w myśl powyższej zasady prawnej nie mogły mu one być odebrane nowym orzeczeniem, wydanym wskutek korzystnego dla niego wyroku N. T. A. w sprawie nie dotyczącej wcale kwestii, za jakie lata ulgi te należało przyznać.

Wydawca: Krakowskie Stowarzyszenie Kupców Redaktor odpow. N. Józef Haller.
Drukarnia Józefa Fischera Kraków, Grodzka 62. — Telefon 104-12.